

[Einer Jensen.]

ikke alene indenfor Flertallet i Københavns Borgerrepræsentation og Mindretallene i Kommunalbestyrelserne i Frederiksberg, Gentofte og Taarnby Kommuner har været Enighed om, at man ikke kunde lade Boligrestriktionerne ophøre, men at ogsaa f. Eks. Huslejenævnet i Taarnby Kommune ganske enstemmigt har indstillet til Taarnby Sogneraad, at man søger Huslejelovens Gyldighed forlænget.

Endvidere har en meget stor Stand her i København gennem sine Repræsentanter, de københavnske Handelsforeninger, der repræsenterer henimod et halvt Hundrede Tusinde handlende, meget stærkt krævet en Forlængelse af Boligrestriktionerne til Beskyttelse af deres Virksomhed. Nu skal det indrømmes, at hvis Handelsforeningerne var paa lige Fod med andre Organisationer, er det muligt, at de havde virket endnu kraftigere for en Forlængelse af Boligrestriktionerne. Men ogsaa de københavnske handlende er til en vis Grad afhængige af Grundejerne, der jo ogsaa er Kunder hos dem. Og det kan jo ikke nægtes, at Grundejerne er meget haardhændede i Behandlingen af dem, der tillader sig at have en anden Mening end Grundejernes.

Jeg staar her med Medlemsbladet for Frederiksberg Grundejerforening, i hvilket man refererer et Møde, hvor man diskuterede Huslejeloven, og hvor Sekretæren for Foreningen, der blandt andet ogsaa har underskrevet Referatet, har udtalt følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil oplæse:

„Taleren gennemgik de forskellige Henvendelser, der har været rettet til Indenrigsministeren med Krav om Restriktioner overfor Grundejerne og om Uopsigelighed fra Ejernes Side langt ud i Fremtiden. En af de mest ondartede Henvendelser var fra Hr. L. Westerby (Manufakturhandlerforeningen). Hr. Westerby har bl. a. krævet de frivillige Overenskomster mellem Ejere og Lejere forbudt!! H. P. Pedersen sluttede med at oplyse Grundejernes Damer om, at Hr. L. Westerby paa Forretning paa Vesterbrogade 12—14. Husk dette!!!“

Det forekommer mig, at dette er en haardhændet Behandling af Folk, der ikke har den samme Mening som man selv. Og jeg forstaar naturligvis derfor godt, at de handlende i København i Øjeblikket ikke opponerer saa voldsomt. Man er blevet klar over, hvad man kan vente sig.

Ved Drøftelserne af Svarene paa

Forespørgslerne fra Indenrigsministeriet til Kommunalbestyrelserne kom det tydeligt frem ved de to Ordførere, henholdsvis det ærede Medlem Hr. Bindslev i København og Lektor Røgind paa Frederiksberg, at man i og for sig var indstillet paa, at Grundejerne skulde have en Lejestigning. I København kaldte man det Konjunkturgevinsten. Hr. Røgind paa Frederiksberg var noget mere forsigtig og sagde, at naturligvis vil Bortfaldet af Huslejeloven føre en Forhøjelse med sig, maaske paa et halvt eller et helt Hundrede Kroner pr. Lejlighed.

Altsaa alle Parter er klare over, at der ved Huslejelovens Bortfald vil finde en meget betydelig Lejestigning Sted. De Tal, som Hr. Røgind nævnte, ligger allerede over de 10 pCt., som er nævnt i den Skrivelse, som det ærede Medlem Hr. Slebsager omtalte. Men Skrivelsen giver jo en Motivering for, at Lejeforhøjelsen ikke bliver paa mere end 10 pCt., og Motiveringen er den, at man forudsætter, at der vil blive bygget paa samme Maade i de kommende Aar, med de samme Tilskud og Lempelser for Byggeriet, som der har været i de sidste Aar.

Det vil altsaa sige, at man forudsætter, at Kommunerne skal yde Skattelempelser, Garanti for Laan og lignende for at kunne holde Nybyggeriet nede paa det Præsniveau af ca. 170, som nævnes. Det har man praktiseret i København og praktiserer endnu. Men paa Frederiksberg, som jo er en væsentlig Del af den By, vi taler om, der gaar man den modsatte Vej, der afskaffer man Støtten til Byggeriet, der fordyrer man Grundpriserne. Det vil igen sige, at Forudsætningerne for de 10 pCt.'s Lejestigning ikke kan holde, saa det kan altsaa ikke nytte at regne med en Lejestigning paa de 10 pCt. det vil ikke forslaa, der vil komme væsentligt mere. Naar det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen nu nævnte 20 pCt., saa tror jeg slet ikke, dette Tal er for højt, og det fremgaar jo ogsaa af, at de frivillige Overenskomster har ført en Lejestigning med sig paa ca. 20 pCt. (*Simonsen [Aarhus]: Siden 1925*). Ja, siden 1925, det er jo stadig derfra, vi regner.

Nu maa man spørge sig selv: Har da Grundejerne nogen Grund til at beklage sig over Huslejeloven af 1925? Det ser jeg ikke de har nogen som helst Grund til, og jeg vil ogsaa paastaa, at en overvejende Del af Grundejerne ikke beklager sig derover.

Den Lejestigning, der er givet gennem